

S O B O T E C K Ý S K O Ź A K

leden
únor

2021
2022

Po Sobotce
str. 5

Lyžák 2022
str. 7

Chemici v akci
str. 11

Obsah

Složení redakce Soboteckého školáka - školní rok 2021-2022	3
Sloupek šéfredaktora	4
Školní rozhlas	5
Vánoční hra: Po Sobotce	5
Projekt LEGO pokračuje	6
Lyžák 2022	7
Volnočasový klub	10
CHEMICI V AKCI	11
ZASE BÁDÁMEI	13
Cesty a cestičky	15
Empatie nebo sympatie?	15
Hlášení ze školní družiny	17
A je to tady!!!	17
Školní klub	18
Něco navíc	19
Zajímavosti o kaprovi	19
Proč se nosí prstýnky?	20
Co číst... ..	21
Dav Pilkey: Dog Man - Pán blech	21
J. K. Rowlingová: Harry Potter a Kámen mudrců	21
Ivana Peroutková: Anička u moře	22
Psaní o knížce	22
Věděli jste, že ...?	24
Střípky z historie	24
Velikonoce -svátky jara	28
Kdo si hraje, nezlobí	29
Kvíz pro 1.-2. třídu	29
Kvíz pro 3.-5. třídu	30
Kvíz pro 6.-9. třídu	30
Blackout poezie	31

Složení redakce Soboteckého školáka - školní rok 2021-2022

Šéfredaktor: Ilona Jalovecká
Grafický editor: Mgr. Miloslav Najman

Redaktoři:

Barbora Pavlíčková	4. B	Tereza Toboříková	4. B	Julie Vu	4. B
Tomáš Cee	5. A	Oliver Roxer	5. A	Bibiana Roxerová	5. A
Klára Ječná	5. B	Nikol Kaloková	5. B	Kristýna Petříková	5. B
K. Samšiňáková	5. B	Daniela Slavíčková	5. B	Natálie Hanušová	6. A
Miroslav Vaněk	6. A	Elizabeth Hroňková	7. A	Josef Vitina	7. B
Ema Prudičová	7. B	Kristýna Ceeová	9. A	Anežka Floriánová	9. A

Sloupek šéfredaktora

Milí čtenáři,

přiznám se, že jsem se těšila na nový školní rok a pevně jsem věřila, že budeme všichni fungovat tak jako dříve. Bohužel jsme stále omezováni koronavirovou pandemií, jedna třída za druhou přecházejí do karantény. Na nás na všechny stále doléhá nepříjemný pocit, zda onemocníme, nebo zda se zákeřnému viru ubráníme.

Touto neveselou celospolečenskou situací jsme každý den ovlivňováni a i práce redakční rady se nemůže rozjet tzv. na plné obrátky. Vydání dalšího čísla našeho školního časopisu lehce pokulhává a je naprosto jasné, že jeho vydání bude nutné posunout až na začátek března. Také obsahově bylo nutné toto číslo časopisu lehce upravit, abychom tak postihli větší časový úsek.

No, co se dá dělat, i takové situace náš život přináší....

Milí čtenáři,

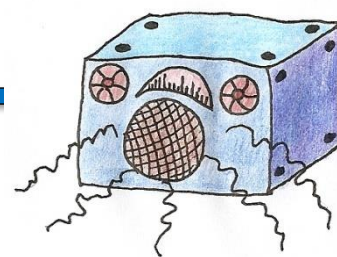
jsem moc ráda, pokud náš časopis sledujete, a za váš zájem vám děkuji. Snad pomalu přicházející jaro a sluneční paprsky nám dodají lepší náladu a zároveň sílu, abychom se úspěšně dokázali poprat se všemi problémy.

Ilona Jalovecká

Školní rozhlas

Vánoční hra: Po Sobotce

V pátek 17.
prosinece 2021

byla pro žáky připravena večerní hra po Sobotce. Ve dvojicích a se svíčkou přicházeli postupně ke škole, kde hra začínala i končila. Hráči dostali mapu, kartu a pořadí vylosovaných úkolů. Jednotlivá stanoviště (celkem 6) se nesla v duchu Vánoc, a proto se každý tým musel vypořádat s vánočními zvyky, příběhy, koledami a tradicemi nejen v českých zemích, ale ve státech napříč celým světem. Na každém zastavení žáci mohli své zhasnuté svíčky opět rozsvítit a pozdravit

rodiče a učitele, kteří se do hry zapojili. Pro druhostupňové týmy byly připravené i bonusové otázky odkazující na historii a kulturu našeho městečka. Celkem si hru zahrálo kolem 70 hráčů (včetně maminek, tatíneků a žáků). Díky patří také všem učitelům a přátelům školy, kteří neváhali a přiložili ruce ke společnému dílu.

Všem zúčastněným patří dík.

Ilona Jalovecká

Projekt LEGO pokračuje

V minulém čísle našeho školního časopisu jsme čtenáře informovali o projektovém dnu LEGO, kterého se účastnila třída 5.B. Tentokrát přinášíme poznatky třídy 4. B. Naše třída 4.B měla 9. 12. projektový den LEGO.

S jedním pánem jsme si povídali o Leonardovi da Vinci, který byl velký malíř, vynálezce a matematik. Poté jsme si udělali dvojice a stavěli podle návodu tank. Chvilíčku před dokončením nám ale spolužák omylem výrobek trochu pobořil lahví, naštěstí se to

dalo rychle opravit. Pak jsme si k tomu tanku měli vytvořit povídku. Náš tank doknce i jezdil! Další den jsme stavěli vrtulník. To bylo těžší, protože jsme tam museli zabudovat převodovku. Když jsme ho s kamarádkou vyzkoušely, bylo to mega super, protože se ta vrtule točila rychle, ale i pomalu.

Těším se na další setkání.

Natálka Krumanová, 4. B

Jak nám napsala Julie Vu za 4.B, první část stavěla její kamarádka Nella, druhou pak ona. Tank vymyslel Leonardo da Vinci. Z jeho pohledu neměl tank sloužit k útoku, ale jako obranný stroj, který měl nepřátele zahnat. My jsme tank stavěli z kostiček Lega a dalo nám to práci. Hotový výrobek vypadal sice zvláštně, ale nám se líbil.

Julie Vu, 4. B

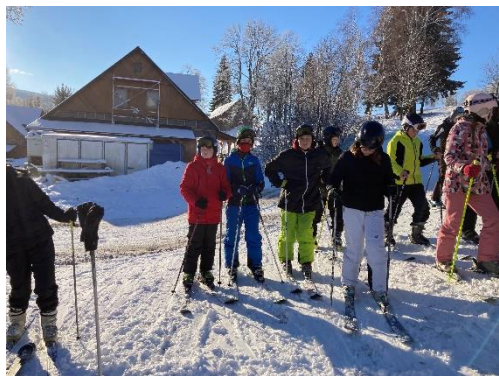
Milí čtenáři, ráda bych vás seznámila s naší helikoptérou, kterou jsme sestavili a dali jí jméno Karel. Udělali jsme jí stěny všude okolo, aby měla ochranu. Měla dokonce i malé dět'átko, které jsme pojmenovali Koláček. Vrtule helikoptéry se umí točit rychle i pomalu, stroj umí dokonce i střílet. Do letadla se vejde 7 - 8 osob.

Tím jsme ale neskončili.

Sestavovali jsme ještě tank, který vymyslel Leonardo da Vinci. Náš tank měl velice mohutné a dlouhé lano. Uměl dokonce střílet gumičky. Byl to takový spíše helikoptérový tank, protože měl na střeše vrtuli. Do něj se vešlo 4 - 5 osob. Dokázal jezdit rychleji i pomaleji, na střeše měl i menší zahrádku.

Barbora Pavlíčková, 4. B

Lyžák 2022

Ve dnech 9. - 14. ledna 2022 odjely třídy 7.A a 7.B na vyžařský výcvik do vesnice Horní Albeřice. Od neděle do pátku jsme se učili lyžovat, v úterý a ve čtvrtek jsme dokonce měli možnost jít na běžky. Krátce po příjezdu v neděli jsme se vydali na svah, kde jsme se otestovali, jak kdo umí lyžovat a do kterého družstva bude patřit. Bohužel bylo málo sněhu a nejezdil lyžařský vlek. Po dva dny (v neděli a v pondělí) jsme museli kopec vyšlapávat pešky. Uf, to bylo.....

Naštěstí v úterý už sněhu napadlo dost a my jsme mohli na vlek. V pondělí se skupinky 1 a 2 vydaly na výlet, během kterého je cesta zavedla až do Polska. Výlet byl prý velmi zajímavý. V úterý dopoledne jsme všichni vyrazili opět na svah a dál lyžovali.

Na odpoledne pan učitel Guse zájemcům nabídl běžky, a tak jsme vyrazili do nedalekého okolí. Ve středu jsme měli odpočinkový den, a na svahu jsme tudíž trávili jen dopoledne. Na odpoledne se program změnil - družstvo č. 3 se vydalo na výlet, 1. a 2. družstvo mělo lyžovačku. Výletníci dorazili až na hranice s Polskem, odkud byl nádherný výhled da okolní krajiny. To bylo jako z pohádky!

Ve čtvrtek se odehrávala soutěž ve slalomu. Z dívek skončila jako první Pavlína Hájková (7.A), druhou příčku získala Eliška Borovičková (7.A) a třetí místo obsadila Ema Lukášová (7.A). Z kluků prvenství vybojoval Aleš Palička ze 7.B, na druhém místě se umístil Vojtěch Maruška (7.A), na místě třetím skončil Jonáš Polášek (7.B).

Odpoledne se pak na svahu hrály různé hry, na zájemce čekalo opět „běžkování“. V podvečer došlo také na vyhlášení soutěže ve stolním fotbálku a v pátek ráno byla vyhlášena kulečnická soutěž.

Abychom si kurz správně užili, samozřejmě nesměla chybět ani diskotéka. A protože nikdo nejsme dokonalý, zažili jsme i hodně pádů, a dokonce spadli i učitelé. Důležité však je, že jsme si to krásně užili a naučili se lyžovat.

Elizabet Hroňková, 7. A

Lyžák v Horních Albeřicích

Náš lyžařský výcvik začíná 9.1. 2022 naložením lyží a kufrů do autobusu. Potom, co nám paní zástupkyně popřála hezký pobyt, jsme vyjeli od školy. Cíl naší cesty byly Horní Albeřice. Asi po hodině a půl jsme už stáli u hotelu Vápenka, tedy u našeho ubytování. Po vyložení kufrů a lyží nás čekal oběd. Jídlo v ten den nebylo vůbec dobré. Po obědě už nás čekalo rozdělení pokojů. Před vybalováním nám učitelé sdělili, že ještě ten den budeme lyžovat. Asi po hodině jsme už stáli před Vápenkou s nazutými lyžařskými botami na nohou a s lyžemi v ruce. Naštěstí sjezdovka nebyla až tak daleko, takže jsme i následující dny chodili na svah pešky. Na svahu v ten den nejezdil vlek, museli jsme šlapat do kopce. Já už jsem na lyžích stál, lyžování mi tedy nedělalo až takový problém. Po lyžování jsme se odebrali zpět k hotelu. Tam jsme měli volno až do večere. Večere už byla lepší, což nám zlepšilo náladu. Po večerě

následoval nástup v herně. Tam jsme se dozvěděli rozdělení do družstev a s tím spojený pokyn, že ten, kdo už někdy lyžoval, půjde na celodenní vycházku a ti, co nikdy nelyžovali, se půjdou učit na svah. Protože jsme nechtěli hrát žádné hry, šli jsme spát.

10. 1. 2022 v 7:30 jsme měli každý den budíček, v 8:00 byla snídaně. Na vycházku nás dohromady odešlo 14. Náš cíl byla Horní Malá Úpa. Cesta do Úpy byla celkem v pohodě, jenom mě trochu bolela záda. Když jsme přišli do Úpy, byla nám trochu zima. Tu jsme zahnali čajem nebo horkou čokoládou v místní restauraci. Bylo tam pěkné prostředí, ale strašně drahé, čaj stál 50 Kč. Po odchodu z Horní Malé Úpy jsme pokračovali po hřebenech hor. A to byla taková nádhera, že dodnes lituji, že jsem si nevzal mobil, abych mohl

fotografovat. Na hřebenech hor jsme asi tak padesátkrát přešli hranici mezi Polskem a Českem. Vlastně jsem byl po třech letech v cizině a současně poprvé v Polsku. V 15:00 jsme dorazili na hotel, kde na nás čekal pozdní oběd a následně volno až do večere. Volno uteklo jako voda a nás čekala večere. Když jsme se najedli nás očekával večerní nástup s upřesněním programu na úterý. Celý večer jsme hráli seznamovací hry.

11. 1. 2022 Po obvyklé ranní rutině jsme už všichni stáli před hotelem připraveni k odchodu na svah. Tentokrát jsme se už rozdělili do skupin. Já, i když jsem lyžař, jsem byl v druhé skupině. Tři roky jsem na lyžích nestál, vlastně až tak dobrý nejsem. A jaké velké a radostné překvapení! Konečně jezdil vlek! Po dopoledním lyžování jsme odešli do Vápenky na oběd. Když jsme se najedli, následovala chvíle poledního klidu. Volno rychle uteklo a my jsme se rozdělovali do dvou skupin. Jedna odešla opět na kopec lyžovat a druhá šla na běžky. Já nejsem až tak sportovně nadaný, tak jsem volil raději lyžování na svahu. Po odpoledním lyžování jsme se opět odebrali na hotel. Ve volném čase jsme vždycky byli na pokoji a koukali se na filmy nebo jsme něco hráli. Asi po dvou hodinách jsme měli večeri. Následoval tradiční večerní nástup, po kterém jsme hráli společně různé hry.

12. 1. 22 Byla velká zima, a tak jsme zůstali trochu déle ve Vápence. Asi po půl hodině jsme už stáli opět před hotelem. Na sjezdovce už chtěli všichni jezdit sami, ale to nám učitelé nedovolili. Nezbývalo nic jiného, než se zařadit znovu do družstev. Dopolední výcvik utekl a my jsme se už opětovně vraceli do Vápenky na oběd. Po obědě byl čas na volno. Odpoledne jsme se rozdělovali jako v pondělí, nyní ale na vycházku po okolí vyrazili ti, co neuměli lyžovat, zdatní lyžaři šli naopak na svah. Na svahu jsme mohli jezdit úplně sami. Asi po dvou hodinách jsme opětovně na hotelu. V 18:00 byla večere a každodenní večerní nástup. Dozvěděli jsme se, co nás čeká následující den a jaký bude program večer. Čekala na nás taková malá olympiáda ve stolním fotbale a v kulečnicku. Obě hry se hrály ve dvojicích. Ještě v ten večer byli vyhlášeni vítězové fotbálku.

13. 1. 22 Poslední den na sjezdovce. Protože čtvrtek byl náš poslední den na svahu, učitelé

vymysleli slalom na čas. Závodní trať jsme jeli dvakrát, hodnotil se ten lepší čas. Po dopoledním soutěžení jsme odešli na oběd. Po hodinovém poledním klidu jsme opětovně vyrazili na svah. Někteří vyrazili na běžky. Na svahu nás čekala taková legrační hra. Paní učitelka rozházela na část sjezdovky sladkosti a my jsme je měli sbírat za jízdy. Každý měl alspoň jednu sladkost. Po odpoledním lyžování jsme se už museli začít pomalu balit, čekalo nás rozloučení a konec kurzu.

Na úplný závěr nás ale čekala ještě jedna událost, a to párty. Odpolední volno zase uteklo jako voda a nás čekala poslední večeře. Po večeři byli vyhlášeni vítězové soutěže ve slalomu, někteří ještě dohrávali kulečnick.

To hlavní teprve přišlo! Učitelé nám posunuli večerku, abychom si závěrečný večírek užili. "Párty atmosféra" nebyla zrovna nejlepší, tak já osobně jsem si ten večírek moc neužil. Tancovalo jen pár holek, zbytek seděl. Strašně jsem byl otrávený, ale zároveň i smutný, že odjíždíme.

14. 1. 2022 byl pátek, den odjezdu. Po snídani proběhlo ještě vyhlášení soutěže v kulečnicku. Potom jsme se už dobalovali a předávali pokoje. Chvilku jsme čekali na recepci s kufry na příjezd autobusu. Nanosili jsme všechny věci a nasedli jsme. Chvíli jsme ještě čekali. Zavřely se dveře a pomalu se autobus odebíral z Horních Albeřic. A tím skončil lyžařský výcvik 2022.

Josef Vitina, 7. B

Volnočasový klub

Některé z vás možná napadá otázka, proč má chodit do nějakého klubu, když má volno.

Já jsem ale přemýšlela o tom, co to vlastně **volno** je. Podívala jsem se do naší velmi dobře známé Wikipedie a tam jsem našla tuto definici:

Volný čas je definován jako čas na rozumování, čtení veršů, setkávání se s přáteli a poslouchání hudby, nemá nic společného s lenošením a nicneděláním.

A právě o tomto Volnočasový klub, který svoji činnost zahájil pod vedením pana učitele Mgr. Daniela Krejčíka, je. Navazuje na několikaletou tradici klubu Kompas, který před pandemií Covid 19 pořádal sbor Jednoty bratrské v Sobotce. Jak je uvedeno v přihlášce pro nové členy klubu, myšlenka znovu obnovit klub se pomalu rodila v srdcích dobrovolníků jednoty bratrské v loňském roce. Kompas se původně scházel v prostorách České spořitelny, pro nový start byl zvolen tzv. „cvičný byt“ v prostorách školy.

Klub, který své schůzky bude mít vždy 1x za dva týdny ve čtvrtek od 14.00 do 16.00 hodin (vždy v sudý týden), se tak úspěšně rozjíždí a vzbudil velký zájem u mnoha dětí z naší školy.

Smyslem klubu je přinášet účastníkům hodnoty podporující spolupráci, zájem o druhé, umět si poradit, umět naslouchat druhým a být vděčný za krásné přátelství. Děti se tak zapojí do kreativní výroby, vaření, sportu, budou si hrát i různé deskové hry. Naučí se tak svůj volný čas netrávit lenošením a nicneděláním, ale naopak smysluplně.

Ptáte se na zásady klubu? Tady jsou:

1. Nekřičet - mluví jen jeden
2. Respektovat se
3. Spolupracovat
4. Mobil ne!!
5. Uklidím po sobě

Ilona Jalovecká

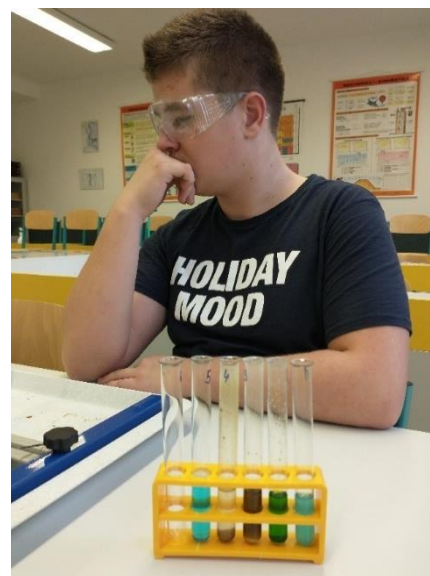
CHEMICI V AKCI

V tomto školním roce opět mohl být realizován „Badatelský klub“ pro příznivce přírodních věd, hlavně chemie. Na badatele čekala zrekonstruovaná učebna a úplně nové laboratorní soupravy.

Své pozorování a pokusy jsme soustředili na tři tematické oblasti.

První pokusy byly zaměřené na oxid uhličitý. Tuto chemickou

látku jsme vyzkoušeli připravit různými způsoby. Vždy jsme pozorně sledovali průběh chemické reakce a na jejím konci jsme provedli důkaz oxidu uhličitého pomocí hořící špejle nebo svíčky.

Dalšími pokusy jsme se snažili zvážit plyn, a tím ověřit zákon zachování hmotnosti. Nebo provést analýzu kypřícího prášku, jehož rozkladem také vzniká oxid uhličitý. Také jsme pozorovali chování bubliny z bublifuku nebo prskavky v atmosféře tohoto oxidu. Při chytání bublin do sklenic jsme si užili i spoustu legrace.

Druhý blok pokusů byl konkrétně chlorid jsme si připravili postupně získání konečného jsme jej nechali krystaly, které jsme k důkazu vody rozpouštědlech, neboť tato množství „pohlčené“ vody.

Třetí blok pokusů byl kovy. Sestavili jsme průběh redoxní reakce. galvanické pokovování

alchymisté jsme vytvořili transmutací stříbrné a zlaté „medaile“.

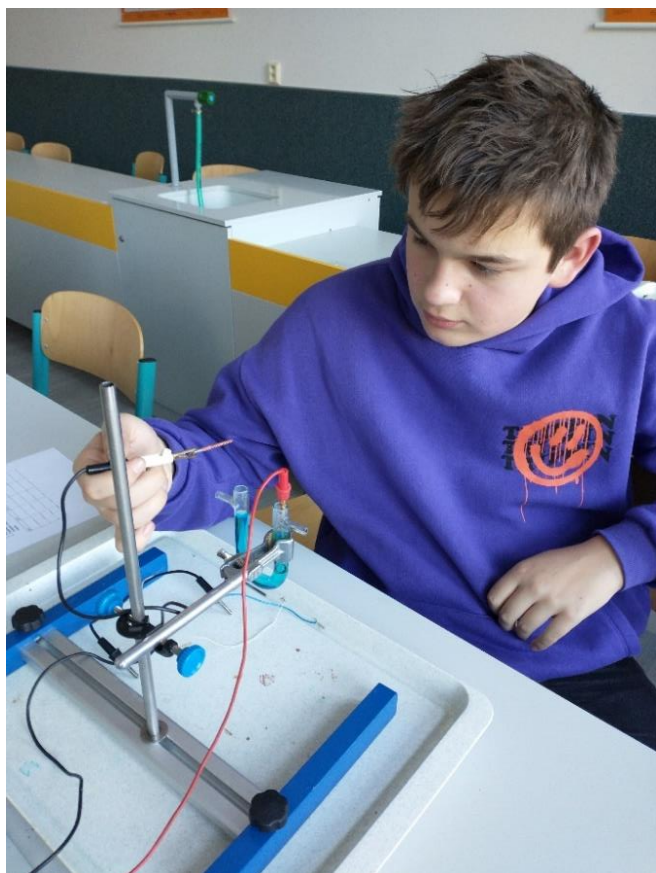
Závěrečné pokusy byly z oblasti analytické chemie. Přítomnost kationtů kovů v roztoku jsme určovali plamenovými zkouškami, ale také srážecími reakcemi, při kterých vznikají charakteristicky zbarvené sraženiny.

zaměřen na sloučeniny mědi, měďnatý. Chlorid měďnatý navazujícími reakcemi. Po produktu v podobě roztoku krystalizovat. Získali jsme vyžíhali a pak použili v organických sloučenina mění barvu podle

zaměřen na redoxní děje a elektrolýzu a pozorovali Vyzkoušeli jsme, jak funguje hřebíku a mince. Jako

Závěrečnou zkoušku - určit kovy ve třech vzorcích roztoků, zvládli všichni na výbornou a těšíme se na pokračování ve 2. pololetí.

Marcela Pipková

ZASE BÁDÁME!

Po roční odmlce jsme se opět mohli pravidelně setkávat každou středu a zkoumat přírodní zákonitosti! Čekalo na nás třináct tajemných pokusů z fyziky, chemie a biologie. Z oblasti fyzikální jsme probádali vodivost různých látek, setrvačnost a povrchové napětí. Povídali jsme si o vzniku kráterů po dopadu meteoritu. Pak jsme si vytvořili jejich modely z mouky a vody. Dále jsme se seznámili s tím, jak fungují některé přístroje např. periskop a elektroskop. Oba jsme si sestavili a ověřili, jak fun-

gují. Periskopem jsme „obhlíželi“ dění ve třídě ze zakrytého místa. Elektroskopem jsme zase měřili elektrický náboj, který vzniká třením.

V tomto pololetí jsme nahlédli do tajů kriminalistiky. Malí detektivové si pomocí křídového prachu nebo temperových barev vytvořili daktyloskopické karty, na kterých pak velmi pozorně sledovali speciální lupou své papírní linie.

Další týden se badatelé proměnili v záchranáře a procvičili si první pomoc při krvácení. Zároveň jsme prostřednictvím pokusu odhalili základní složky krve.

Letos jsme také prováděli chemickou reakci, během které jsme pozorovali vlastnosti vznikajícího oxidu uhličitého. Jako správní chemici jsme zároveň provedli důkaz přítomnosti této látky hořící svíčkou. Všem se pokus povedl, takže všechny svíčky zhasly.

Z biologie jsme se věnovali tématu „neuron“, jehož model jsme sestavili a pomocí elektrické vodivosti si modelovali přenos vzruchů. Dále jsme se zaměřili na pohyb živočichů, a to konkrétně na ptačí křídlo a „hadovitý“ pohyb, tj. kroucení těla z jedné strany na druhou. Děti si vyrobily želvičky, se kterými pak uspořádaly závody.

Na třináctém setkání jsme se zabývali čištěním vody. Povídali jsme si o samočištění vody v přírodě, kde se voda pěkně přefiltruje pomocí kořenových systémů.

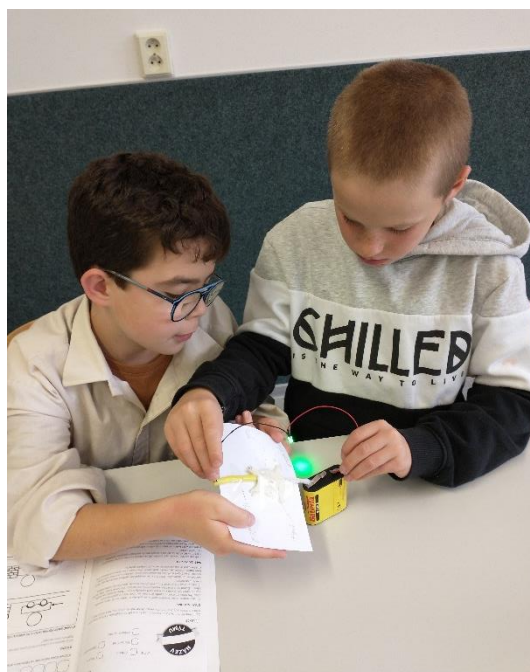

Znečištěná voda člověkem se musí odvést do čističek vody, kde se také využívá filtrace. Proto jsme si filtrační soustavu sestavili.

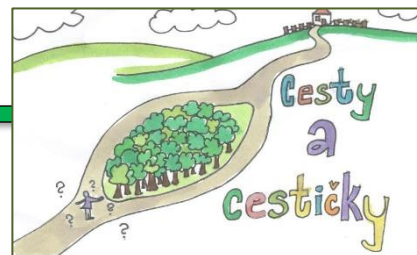
Na závěrečném kroužku jsme společně zopakovali všechny poznatky ze všech pokusů formou soutěže Risk. Všichni badatelé obdrželi certifikáty a odznaky.

Naše setkání byla moc fajn a shodli jsme se, že se už těšíme na další cyklus pokusů, neboť zkoumat nás BAVÍ!

Marcela Pipková

Cesty a cestičky

Empatie nebo sympatie?

Empatie a sympatie - dvě slova, dva výrazy, které většina z nás už někdy slyšela, ale asi jim moc nerozumí. Protože jsem se v posledním období setkala s tím, jaké těžkosti může způsobit, pokud někomu zcela chybí schopnost empatie, nedá mi to a musím se u tohoto tématu zastavit.

Slovu **sympatie** asi rozumíme lépe. Určitě o někom říkáme, že je nám více či méně sympatický nebo dokonce zcela nesympatický. Vyjadřujeme tím vztah k druhému člověku, náklonnost či přívrženectví. Často sympatizujeme např. se sportovním klubem.

S výrazem, který je **empatie**, se tak často nesetkáváme, a to je právě velký problém. Jedná se o určité vcítění se do pocitů či situace a postavení druhého člověka. Empatie zahrnuje i sympatii a zájem o dobro druhé osoby. Pokud nám někdo není vůbec sympatický, asi od nás nikdo ani neočekává empatické jednání, tam to je pak většinou jen o vychovanosti, nebo nevychovanosti.

Co to vlastně tedy ta empatie je?

Wikipedie udává vysvětlení pojmu jako „schopnost vcítit se (vstoupit) do situace jiného člověka, snažit se ho chápat, domluvit se s ním, umět mu naslouchat. Jde tedy o schopnost chápat a porozumět důvodům, příčinám a účelům jednání druhých. Empatie velmi těsně souvisí se schopností druhým naslouchat a umět si dobře vysvětlit, co si oni myslí a o co usilují. Empatičtí lidé jsou schopni druhým pomoci, nebojí se s nimi prožívat i různé emoce, snaží se o zmenšování rozdílů mezi sebou a druhými.

Je velmi nelehký úkol pochopit někoho v nouzi, ještě těžší je mu pomáhat. Mezi empatické obavy patří i strach o někoho druhého, o někoho blízkého, o kamaráda či kamarádku. Méně častým empatickým citem je přání, aby ten druhý se měl lépe či byl šťastnější....

.... tady nastupuje velmi často naše sobeckost...

Proč se má mít lépe než já? Proč mu mám pomáhat, když mně nepomůže nikdo? Proč se ho mám ptát, jestli mu to vadí, když já chci, aby to tak bylo?

....a další proč, proč, proč.

Právě naše zcela neempatické a sobecké jednání a přístup způsobují neshody, nepochopení, následně vztek, lítost, slzy, pocity bezmocnosti, jakési ztracenosti, zklamání a bolesti na srdci i duši. Takové „šrámy“ na duši a srdíčku strašně bolí a hojí se velmi, velmi pomalu, jizvy často zůstávají po celý život.

Uvědomme si, že nejsme na světě sami, že musíme mít úctu jeden k druhému, musíme si uvědomovat, že jsme každý jiný, že jeden druhého potřebujeme. Každý umíme něco jiného, každý cheme to „své místečko na slunci“. Musíme si uvědomovat své možnosti, musíme si uvědomovat své cíle, kterých chceme dosáhnout. Nesmíme se však k cílům dostávat bezohledně a za cenu bezohledného „podupání“ ostatních.

Taková životní cesta není lehká, ale je krásné, když zjistíte, že díky svému empatickému přístupu nejedete sami, že jdou s vámi i ti druzí a váží si vás pro to, jací jste.

Moc bych vám přála, abyste právě empatii v sobě našli, probudili, nenechali ji nikdy zemřít a ani ji nikdy neopustili.

Ilona Jalovecká

Hlášení ze školní družiny

A je to tady!!!

Dlouho očekávaná soutěž v zavazování tkaniček!

Pro některé děti jsou tkaničky velký problém. Ach ty žížaly :-((, pořád nám vylezají z bot. V jídelně, na vycházce.... neustále zavazujeme. Jak to napravit? Uspořádat soutěž v zavazování tkaniček.

Soutěži předcházely 14 denní tréninky. Po celou dobu měly děti k dispozici své botasky, mamčininy látkové kečky. A když se jim chtělo, v každé volné chvíli zavazovaly a trénovaly:-). Snažily se. Všichni se naučily zavázat

tkaničky a utáhnout je, aby se nerozvazovaly. I na rychlost. Někdo pomaleji, někdo rychleji. Ale vítězem byl každý. To se nám to bude chodit po procházkách, když už nás nebudou zlobit ty žížaly!

Vítězové soutěže

1. David Ječný
2. Silva Karbanová
3. Alžběta Macounová

Vítězům blahopřejeme!!!

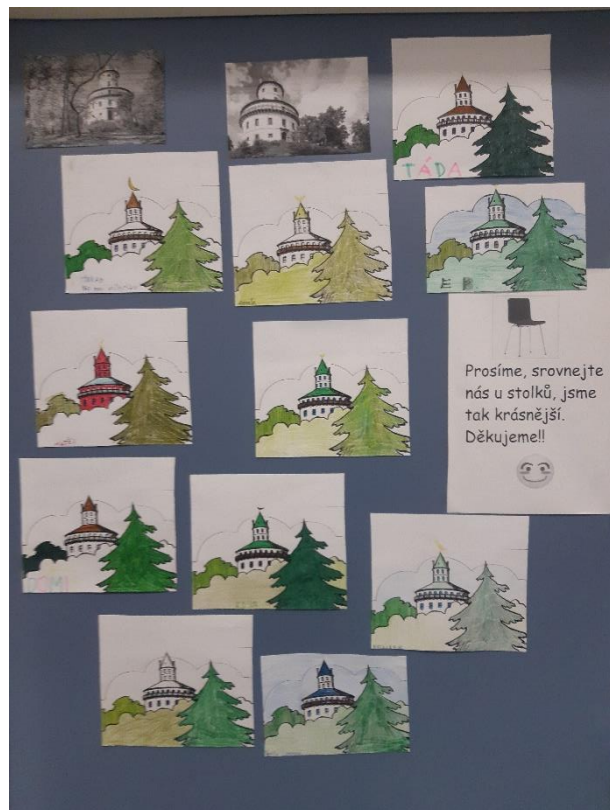
Věra Valentová

Školní klub

Ve školním klubu jsme už starší, takže se snažíme i něco naučit a dozvědět se něco nového. Povídali jsme si například o přírodě, kamarádství, učili jsme se poznávat zvířecí stopy a povídali jsme si i o historii záměčku Humprecht.

Když byli někteří z nás v karanténě, hráli jsme postřehové hry a moc jsme se u toho nasmáli. ...a nyní ukázka z naší výtvarné činnosti...

Něco navíc ...

Zajímavosti o kaprovi

Kapr je jednou z nejznámějších a možná i nejoblíbenějších ryb v Česku, stal se dokonce i určitým symbolem štedrovečerní hostiny.

Kapr ale na našem území nežil odjakživa. Byl k nám přivezen v 11. století z Francie a zpočátku byl vysazován do klášterních rybníků. Využíval se k přípravě postních jídel. Ve 12. - 15. století se u nás začalo rozmáhat rybníkářství a s ním se zvyšoval i počet chovaných kaprů.

Zajímavostí ovšem je, že kapr, ač k nám dovezen z Francie, nepochází ani z této země. Jeho původní domovinou byla oblast Černého moře, Kaspického moře a Analského jezera, kde žil v ústí řek ve sladké, ale někdy i smíšené vodě. Do Evropy pak přicestoval proti proudu řek Volhy a Dunaje.

Je to pořádný cestovatel, že?

Ilona Jalovecká

Proč se nosí prstýnky?

Nošení prstýnků je především „holčičí“ záležitost. Některé dívky dostaly prstýnky od Ježíška, některé takový dárek dostaly k narozeninám..... „Klučičí“ část lidské populace prstýnky dostává například od svých lásek, má prstýnek jako štěstítko... Podívejme se tedy do knih učených.

Prstýnek je kroužek, který nemá začátek ani konec. Proto ho některé národy považovaly za symbol lásky a jejího dlouhého trvání. Prstýnky znali už staří Egypťané, byly kostěné, ze slonoviny, z rákosu nebo kůže.

Dnes lidé nosí nejčastěji prstýnky z drahých kovů - zlata, stříbra, někdy se do nich vsazují diamanty nebo jiné vzácné drahokamy.

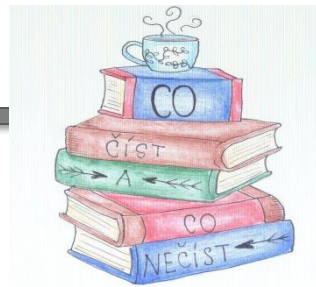
Zvláštní úlohu pak plní prstýnky zasnubní, snubní, biskupské, královské nebo pečetní. Lidé je tedy nosí nejen na ozdobu, ale také jako označení důstojnosti či vyjádření společenského postavení. Prstýnky často mají funkci amuletu a mají nám přinášet štěstí a určitou ochranu. Velmi často jsou i vzpomínkou na někoho blízkého.

Snubní prstýnek začali nosit staří Egypťané. Staří Římané pak přišli na to, že žíla čtvrtého prstu levé ruky vede přímo k srdci, a z toho usoudili, že prsteník je prstem lásky. Z tohoto důvodu se začal snubní prsten nosit na prsteníku levé ruky.

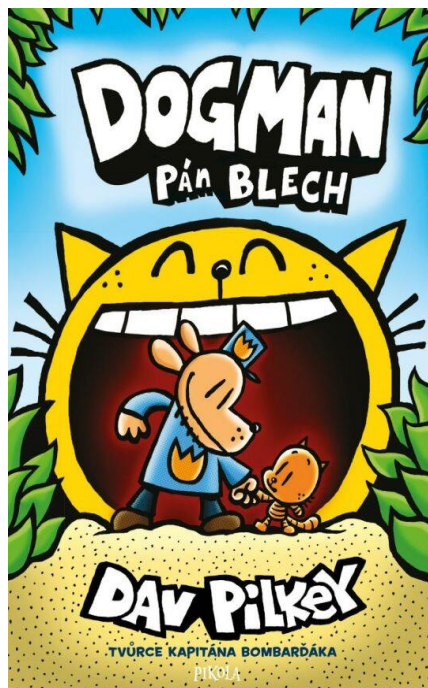
Ilona Jalovecká

Co číst...

Dav Pilkey: Dog Man - Pán blech

Jednoho dne přišli tři zlodušci, jejichž tým se jmenuje BLECHY (zkratka slov Banda Liliputských Epesích Chundelatých Ychtylů).

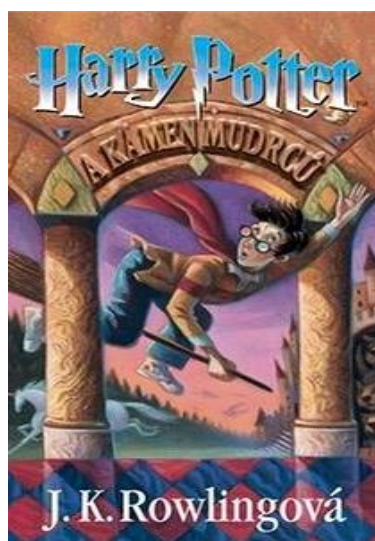
Kniha začíná: „Byl jednou jeden cajt a cajtí pes. Oba byli při výbuchu zranění. Protože cajt utrpěl vážné poranění hlavy a cajtí pes byl těžce zraněný na těle, v nemocnici operatéri přišli psí hlavu na cajtí tělo....“

Protože ve městě řádí BLECHY, tedy nová banda zloduchů, je třeba s nimi co nejrychleji skoncovat.

Nejlepší psolicajt na světě a obránce bezbranných musí do akce. Naštěstí Dogman není sám, do boje se zlem se spolu s ním vydává jeho parták Superkotě a robot RETARD. Ale co to? Že se spojí dokonce i s největším padouchem Pét'ou? To svět neviděl! Nová dobrodružství hrdiny s psí hlavou vás určitě zaujmou stejně jako mne.

Julie Vu, 4.B

J. K. Rowlingová: Harry Potter a Kámen mudrců

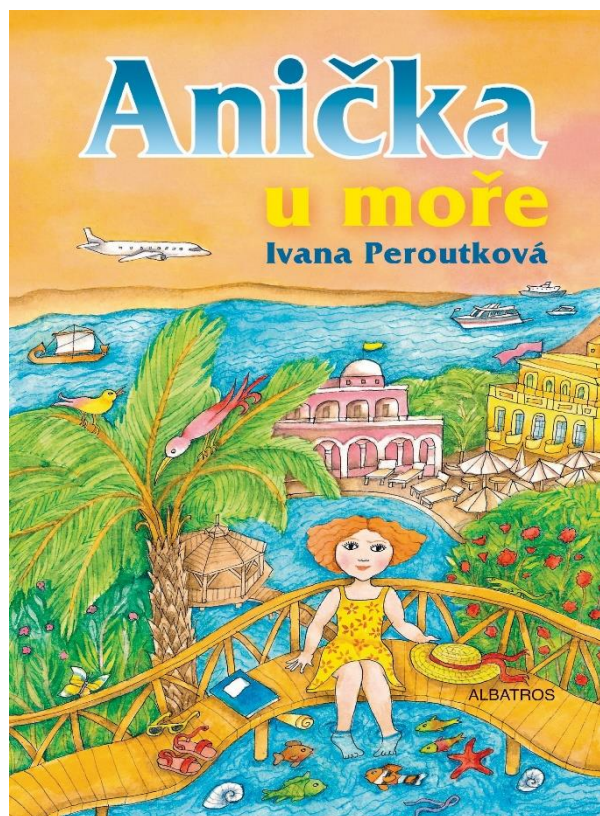

Je to kniha o malém čarodějovi a jeho kamarádech. Až do svých jedenáctých narozenin si o sobě Harry myslel, že je jen obyčejný chlapec. Pak ale dostal soví poštou dopis, kterým byl zván do Bradavic, aby začal chodit do soukromé Školy čar a kouzel v Bradavicích. Tam se jeho život úplně změnil...

Tuhle knihu vám rozhodně doporučuji, protože se dobře čte, je hodně dobrodružná a napínavá, ale je tam i spousta humoru. Knižka je pro čtenáře od 9 let. Harry Potter a kámen mudrců je moje nejoblíbenější knížka a už se těším, až si přečtu další díly.

Natálka Krumanová, 4. B

Ivana Peroutková: Anička u moře

Anička u moře je už třetí díl příběhů o Aničce. Jednoho dne na podzim se Anička vrátí ze školy a rodiče jí sdělí, že všichni tři poletí o prázdninách do Egypta.

Anička si s sebou vezme svůj deník, do kterého si bude psát, jaká dobrodružství v cizí zemi prožije....

Aničce u moře uletí slamáček a paní, které se Anička zprvu tak bála, dala Aničce klobouček nový. Nejdříve trochu litovala, že původní slamáček nemá, ale pak si zvykla. Jedním z největších zážitků bylo i potápění v korálovém moři.

V Egyptě si Anička také našla dvě nové kamarádky, se kterými zažívá různá dobrodružství.

Dovolená ale jednoho dne skončila, Anička s rodiči se vrací domů. Anička je moc smutná, že už odlétají...

Tuto knížku doporučuji těm čtenářům, kterým se líbí moře.

Bára Pavlíčková, 4.B

Psaní o knížce

Když jsem se v první třídě učila číst, moc mě to bavilo. Po písmenkách to šlo pomalu, ale dozvídala jsem se příběh. A tak jsem četla a četla... a už se nemusela pořád ptát, co tam je napsáno. Nejdříve jsme s maminkou chodily do knihovny pro knížky, které mi četla před spaním. Pak jsme si to otočily a já četla mamince. A když jsme šly do knihkupectví, tak to byl svět! Zaujalo mě tolik knížek, že než jsme došly k pokladně, bylo jich celá hromada. Třeba "Kouzelná lékárna", „Země příběhů“, „Dobro a zlo“, Všechny knížky mají další pokračování. Mají sice hodně stránek, ale ten děj vás pohltí, a tak je vám jedno, že tam nejsou skoro žádné obrázky.

Vybrala jsem pro vás knížku „Země příběhů - Kouzelné přání“ od Chrise Colfera. Alex a Conner jsou dvojčata. Oba dostali od babičky knihu „Země příběhů“. Bylo tam hodně pohádek a pohádkových postav (Popelka, Sněhurka, Šípková Růženka, Karkulka a Mášinka, Ariel, Ježibaba, Locika, rada víl...). Děti zjistily, že kniha je magická. Skočily do ní... Alex a Conner

potkali Žabáka, který jim dal deník plný hádanek. Poradil jim, jak se dostanou zpět domů. Museli vyřešit všechny hádanky a najít všechny věci z hádanek. Děti se vydaly na cestu po Zemi příběhů. Setkaly se s pohádkovými bytostmi z různých království. Oba chlapci je požádali o zapůjčení věcí z hádanek, že jim je pak vrátí. Zlá královna Zia poslala vlky, aby dětem ty věci vzali. Dokonce dala děti do vězení. Vyprávěla jim, proč všechny ty věci potřebuje. Její manžel Adro byl zakletý v zrcadle a ona ho chce vysvobodit. Povedlo se jí to, ale on zemřel. Královnu Ziu zabil padající hrad a děti se osvobodily. Popelka slavila narození své dcery Naděje a pozvala Alexe a Connra na oslavu. Tam se děti potkaly s Brystal, to je kmotřička víl z rady víl, a zároveň jejich babička. Jejich otec byl její syn, který zemřel ve válce před 4 lety. Brystal otevřela bránu a děti zjistily, že to

jsou jejich dveře od domu. Alex a Conner se přivítali s maminkou. Děti pak zjistily, že jsou polovíly.

Věřte, že u těchto knih zapojíte na plné obrátky svou představivost. A to mě na tom nejvíc baví. Čas utíká rychle a já zjišťuji, že jsem četla i tři hodiny v kuse..... Čtenářům tuhle knížku rozhodně doporučuji a přeji krásné chvíle s knihou.

Tereza Toboříková, 4. B

Věděli jste, že ...?

Střípky z historie

Únor

Únor začíná vždy stejným dnem v týdnu jako březen a listopad, s výjimkou přestupného roku, kdy má únor 29 dní.

Pranostiky:

Leží-li v únoru kočka na slunci, ještě v březnu poleze za kamna.

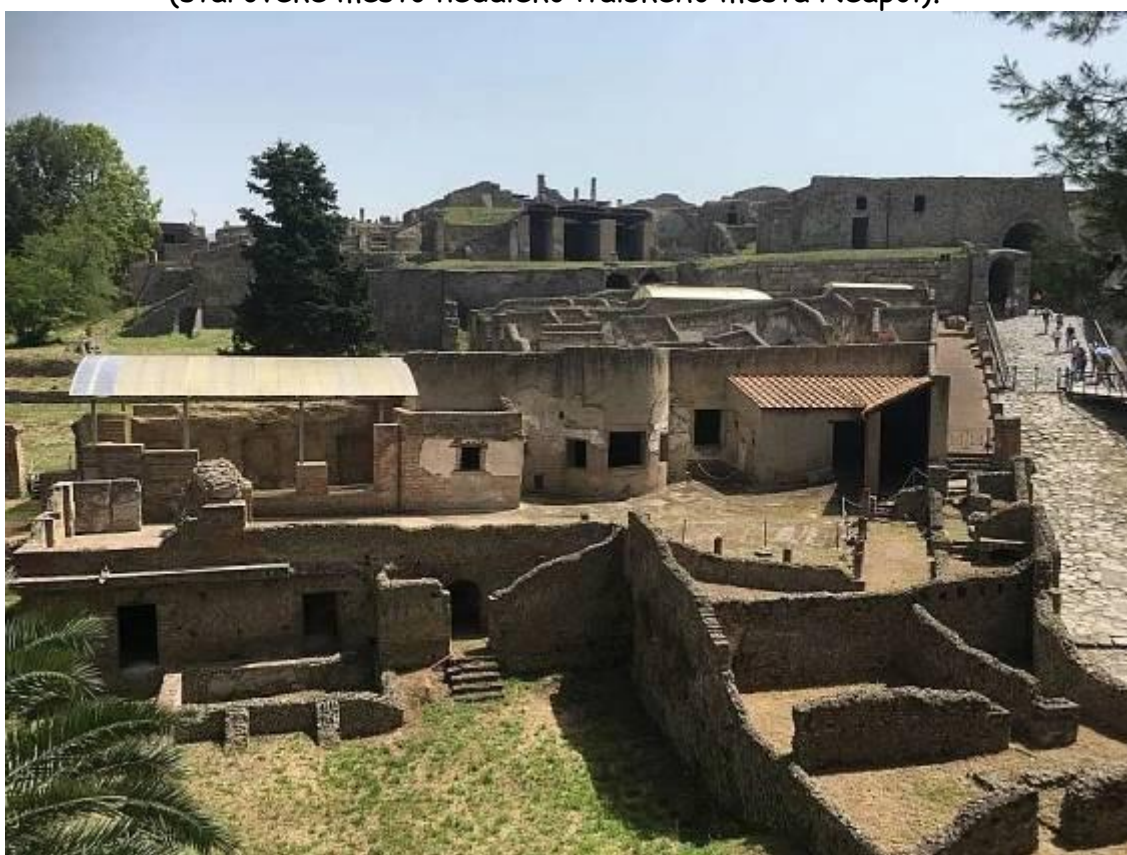
V únoru když skřivan zpívá, velká zima potom bývá.

Když záhy taje, dlouho neroztaje.

2. února 1989 - V Československu byla vykonána poslední poprava v české části republiky (pětinasobný vrah Vladimír Lulek).

5. února 1962 - Zemětřesení a sopečná činnost zničila asi 60 % Pompejí v Itálii. (starověké město nedaleko italského města Neapol).

8. února 1348 - Král Karel IV. založil Nově Město pražské, kterému udělil stejná práva, jakými se těšilo Staré Město.

12. února 1825 - V Praze byla založena důležitá instituce - Bohemische Sparkasse -

Česká spořitelna. Pražský městský hejtman Hoch vyzval českou šlechtu, aby tento peněžní ústav, jenž měl zajistit rozvoj českého podnikání, finančně podpořila.

- 13. února 1992 - Oficiálně byla připojena Česká a Slovenská federativní republika k internetu. Jako první bylo připojeno ČVUT v Praze.
- 14. února 1945 - Poprvé byla v průběhu 2. světové války bombardována Praha.
- 16. února 2014 - Eva Samková vyhrála na ZOH v Soči zlatou medaili ve snowboardcrossu.
- 20. února 1985 - Z observatoře na Kleti objevil Antonín Mrkos planetku Purkyně. Kolem Slunce oběhne jednou za 4,68 let.
- 28. února 1911 - Narodil se Otakar Vávra, filmový režisér, scenárista a pedagog (zemřel 15. 9. 2011). Nejznámější filmy: Klavírovník, Trologie, Jan Hus, Jan Žižka a Proti všem.

Březen

Český název měsíce se odvozuje od březosti samic zvířat. Druhý výklad odkazuje na rašení bříz.

První březnový den je v Česku dlouhý přibližně 10 hodin a 59 minut, poslední den je pak delší o hodinu a 52 minut.

Pranostiky:

Březen bez vody, duben bez trávy.

Březen hřmí, v květnu sněží.

- 1. března 1785 - V pražském Klementinu byla naměřena teplota $-27,6^{\circ}\text{C}$, nejnižší teplota během měření za období 1775 - 2019.
- 5. března 1560 - Velký požár zničil skoro celou Litomyšl.
- 6. března 2016 - Nejvíce Českých lvů - šest - získal film Jana Prušinovského „Kobry a užovky“ (dramatický film, děj je zasazen do prostředí českého maloměsta).
- 9. března 2014 - Jaromír Jágr dosáhl jako sedmý hokejista NHL hranici 700 gólů.
- 11. března 1422 - Uskutečnila se poprava sedmi českých konšelů.

14. března 1402 - Jan Hus byl jmenován správcem a kazatelem v nedávno vybudované Betlémské kaple v Praze.
(pozn.: kaple byla založena v roce 1391)
17. března 938 - Ostatky knížete Václava byly přeneseny do Prahy.
17. března 1902 - Anna Honzáková jako první česká žena v historii získala doktorát medicíny.
Narodila se 16. 11. 1875 v Kopidlně, byla první odbornou lékařkou se soukromou praxí. První dvě Češky, které se staly lékařkami před ní (Bohuslava Kecková a Anna Bayerová), získaly titul doktorky medicíny mimo české území, a to na univerzitách ve Švýcarsku.

První jarní den 2022

Tento rok vychází první jarní den na 20. březen na 16.34 hodin.

Slovo rovnodennost a slunovrat známe všichni, ale asi si plně neuvědomujeme, že mezi těmito dvěma termíny je rozdíl.

Rovnodennost i slunovrat určuje různé postavení Slunce a oba jevy nastávají pouze dvakrát do roka. Oba tyto jevy tedy popisují postavení Země ke Slunci. Tím, že Země obíhá kolem Slunce, její postavení ke Slunci se mění. Země oběhne Slunce za jeden rok, a to tedy znamená, že se tyto jevy každoročně opakují.

Zatímco Slunovrat označuje nejdelší a nejkratší den, při rovnodennosti jsou noc i den stejně dlouhé.

Denní světlo máme přibližně dvanáct hodin a stejně tak dlouho trvá noc. Přesné dny a hodiny rovnodennosti se každý rok maličko mění.

Tomáš Cee (5.A), Ilona Jalovecká

Velikonoce - svátky jara

Velikonoční svátky měly pro naše předky velký význam. Jsou nejvýznamnějším křesťanským svátkem, oslavou zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Je to období lidových tradic spojených s vítáním jara, které s náboženstvím souvisejí jen málo. Skutečností ale je, že dnešní pomlázky, vyfoukнутá vajíčka nebo uvazování ozdobných pentliček mají své historické kořeny již v dávných dobách.

Naši dávní předkové (Slované) tento svátek pojmenovávali jako „červené Velikonoce“ a slavili je v době jarní rovnodennosti. Byly zároveň oslavou jara a probouzení se přírody ze zimního spánku. Lidé se radovali z toho, že sluníčko již stoupá výš, den se protahuje a světla přibývá. Tomu také odpovídaly české zvyky - např. topení Morany. Jaro si pak lidé přinášeli do svých domovů v podobě zelených proutků, které začínaly rašit.

Symbolem Velikonoc už za našich předků byly kraslice. Kraslicí se myslelo vařené vajíčko, které bylo obarveno na červeno. Tehdy ale tyto kraslice byly symbolem životní síly, jakési obnovy a znovuzrození. Lidé kraslici dokonce přehazovali přes chalupu, a kam dopadla, tam ji zakopali. Věřili, že jsou tak ochráněni před jakámkoliv neštěstím. Tento magický význam plných a barevných vajec se ale postupem času vytrácel a ve 20. století se začala zdobit vajíčka vyfoukнутá.

Velikonoce si nedokážeme představit ani bez pomlázky.

Pomlázka byla nejvýznamnější součástí oslav a sílu tohoto zvyku dokazuje i to, že se udržel až do dnešní doby. Nejstarší záznamy o „mrskání“ neboli „pomlazení“ pocházejí z přelomu 14. a 15. století a hovoří o šlehání mladými vrbovými proutky. Mrskali se však navzájem muži, ženy, chlapani i dívky. Také tento zvyk byl původně určitým rituálem využívajícím magických vlastností jarních zelených ratolestí.

Pečení beránka si také přinášíme od našich předků, kteří vracejícímu se slunci každoročně obětovali beránka. My už ale beránky nezabíjíme, ale raději s upečeme piškotového nebo kynutého.

Míra Vaněk (6. A), Ilona Jalovecká

Kdo si hraje, nezlobí

Kvíz pro 1. - 2. třídu

Jak se jmenuje zvíře, které vyhynulo při dopadu meteoritu?

- a) pes b) kočka c) dinosaur

Jak se jmenuje pták, který umí napodobit lidskou řeč?

- a) holub b) papoušek c) vrabec

Jak se jmenuje přístroj, který je příbuzný počítači?

- a) mobil b) notebook c) tablet

Kvíz pro 3. - 5. třídu

Jak se jmenuje trpasličí planeta, která byla v roce 2006 vyřazena ze sluneční soustavy?

- a) Pluto b) Merkur c) Země

Jak se jmenuje muž, který objevil Ameriku?

- a) Neil Armstrong b) Karel IV. c) Kryštof Kolumbus

Jak se jmenuje knižní a filmová sága, kterou napsala J. K. Rowlingová?

- a) Pán prstenů b) Harry Potter c) Vinnetou

Kvíz pro 6. -9. třídu

Jak se jmenuje teorie, kterou v roce 1905 publikoval Albert Einstein?

- a) Teorie černých děr b) Kvantová teorie c) Teorie relativity

Jak se jmenuje prvek, který je pojmenován po muži, který vynalezl dynamit?

- a) Nobelium b) Einsteinium c) Mendělevium

Po kom je pojmenovaný literární festival v Sobotce?

- a) Jaroslav Seifert b) Jaroslav Heyrovský c) Fráňa Šrámek

(Správné odpovědi: c, b, b/ a, c, b/ c, a, c)

Blackout poezie

Tato poezie vzniká tzv. kreativní destrukcí, začerňováním textu a případným dokreslováním osobního prožitku.

